

РЕШЕНИЕ

Номер 263

04.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

5-ти наказателен

На 07.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

Прокурор: Апелативна прокуратура - София
Стойчо Тодоров Ненков (АП-София)

като разгледа докладваното от Десислав Любомиров Наказателно дело за възобновяване № 20201000600730 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 424, ал.1 вр. с чл. 422, ал.1, т.5 от НПК.

Постъпило е искане от осъдения Д. Д. Д. , чрез упълномощен защитник адв. П. К. от АК Стара Загора, за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 16564/2016 г. по описа на СРС, НО, 112-ти състав, постановената по което присъда от 17.11.2017 г. е изменена с решение от 11.11.2019 г., постановено по ВНОХД № 1066/2018 г. по описа на СГС.

С присъда осъдения Д. Д. Д. е признат за виновен в това, че на 09.12.2015 г. в гр. София, бул. „Брюксел“ №1, на летище София, Терминал 2, салон за пътници „Заминаване“, не е изпълнил задължението си съгласно разпоредбите на Валутния закон, а именно чл.11а, ал. 1 вр. ал. 5 и чл. 14г, както и разпоредбите на Наредба №Н-1/01.02.2012 г. на Министъра на финансите за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия с и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон, като не е изпълнил задължението си да декларира пред митническите органи писмено във валутна митническа декларация парични средства, пренасяни през границата

на страната - при излизане от Република България в посока Република Израел-външна граница на ЕС, като стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери- 20000 щатски долара и 10300 евро с обща легова равностойност към датата на деянието 55897.45 лв. /петдесет и пет хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и четирдесет и пет стотинки/ - престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 251, ал. 1 вр. чл. 54 от НК и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 111794.90 лв. /сто и единадесет хиляди седемстотин деветдесет и четири лева и деветдесет стотинки/. На основание чл. 251, ал. 2 от НК съдът е постановил отнемане в полза на държавата на предмета на престъплението 20000 щатски долара и 10300 евро, равняващи се на 55897.45 лв. /петдесет и пет хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и четирдесет и пет стотинки/.. С Решение №924/11.11.2019 г. постановено по ВНОХД №1066/2018 г. по описа на Софийски градски съд присъдата е изменена в частта за размера на наказанието, като същото е намалено от 111794.90 лв. /сто и единадесет хиляди седемстотин деветдесет и четири лева и деветдесет стотинки/ на 11179.49 лв. /единадесет хиляди сто седемдесет и девет лева и четирдесет и девет стотинки/. И отменена в частта, с която предметът на престъплението — паричната сума от 20000 щатски долара и 10300 евро, равняващи се на 55897.45 български лева - е отнет в полза на държавата. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

В искането се твърди, че присъдата и решението на въззивната инстанция са неправилни, тъй като са постановени при съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и наложеното наказание е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал.5, т.1 от НПК. Нарушението на материалния закон се изразявало в не извършени от въззивния съд съпоставка и анализ на събраните доказателства като по този начин била изведена грешна фактическа обстановка. Били нарушени принципите по чл.13,14 и 105 от НПК от страна на въззивната инстанция която не оценила всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и не била анализирала цялата докателствена съвкупност. Въззивния съд неправилно приложил материалния закон и признал подсъдимия за виновен в извършването на престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК при неяснота на фактите, подкрепящи обвинението.

Въззивната инстанция била допуснала съществени процесуални нарушения при постановяване на решението си, изразяващи се в непълна, едностранчива и необективна оценка и анализ на доказателствената съвкупност, въз основа на което била достигнала и до грешни правни изводи. Съдът бил игнорирал голяма част от съдържащите се в гласните доказателствени средства данни, без да мотивира изводи в тази посока. Освен това не бил съпоставил отделните показания помежду им. Като сторил това съдът допуснал нарушение на чл. 13, чл. 14 и чл. 107 от НПК. С неясни мотиви в решението си второстепенният съд бил приел, че изводите на първата инстанция относно авторството на деянието и относно неговата субективна страна са правилни без да даде убедителни отговори на въведените с въззивната жалба съображения и допълнителните писмени изложения към нея. Неправилно въззивният съд възприел изводите на първата инстанция, неправилно ценил паричната сума като годно доказателство и незаконосъобразно ползвал нейния размер при постановяване на присъдата. Необсъждането на фактическата липса на предмет на престъплението поради неприобщаването му по предвидения в закона ред и унищожаването му чрез прокарване в обръщение представлявало съществено нарушение на процесуалните правила

Иска се възобновяване на наказателното производство по ВНОХД №1066/2018 г. по описа на Софийски градски съд, отмяна на Решение №924/11.11.2019 г. постановено по делото и на Присъда от 17.11.2017 г. по НОХД №16564/2016 г. по описа на РС София, 112 състав и на основание чл.425, ал.2 от НПК оправдаване на подсъдимия.

В съдебно заседание искането за възобновяване на наказателното производство се поддържа. Защитникът поддържа възраженията за допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че основното процесуално нарушение допуснато от СГС е свързано с приетото относно субективната страна от състава на престъплението. Съдът бил ценил избирателно доказателствата, без да ги съпоставя както с отделните техни части, така и с останалия доказателствен материал, без да приложи правилата на формалната логика. Въззивният съд не бил спазил правилата на чл.13, чл.14, чл.107 от НПК, не оценил всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и допуснал съществено

нарушение на процесуалните правила. Не бил даден отговор и на възражението за приложение на чл.9, ал.2 от НК Изразява становище, че искането за възобновяване на наказателното производство следва да бъде уважено, като се отменят присъдата и въззивното решение и се постанови оправдаване на осъдения. Алтернативно се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав..

Осъденият не се явява в съдебно заседание и не взема становище по искането за възобновяване на наказателното производство..

Прокурорът счита искането за неоснователно. Излага твърдения, че не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли искането за възобновяване да бъде оставено без уважение.

Софийският апелативен съд, след като обсъди искането на осъдения Д., съображенията развити устно в съдебно заседание, и извърши проверка в рамките на изтъкнатите основания по [чл.422](#), ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на делото, намира следното:

Искането на осъдения за отмяна по реда на възобновяването на влезли в сила съдебни актове е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от лице имащо право на това, актовете, чиято отмяна се иска по реда на възобновяването не са проверени по касационен ред, а искането е постъпило във САС в законоустановения с разпоредбата на [чл. 423, ал. 1 от НПК](#) срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С присъда присъда от 17.11.2017 г постановена по НОХД№16564/2016 г. по описа на РС София, осъдения Д. Д. Д. е признат за виновен в това, че на 09.12.2015 г. в гр. София, бул. „Брюксел“ №1, на летище София, Терминал 2, салон за пътници „Заминаване“, не е изпълнил задължението си съгласно разпоредбите на Валутния закон, а именно чл.11а, ал. 1 вр. ал. 5 и чл. 14г, както и разпоредбите на Наредба №Н-1/01.02.2012 г. на Министъра на финансите за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия с и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон, като не е изпълнил задължението си да декларира пред митническите органи писмено

във валутна митническа декларация парични средства, пренасяни през границата на страната - при излизане от Република България в посока Република Израел-външна граница на ЕС, като стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери- 20000 щатски долара и 10300 евро с обща легова равностойност към датата на деянието 55897.45 лв. */петдесет и пет хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и четирдесет и пет стотинки/* - престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 251, ал. 1 вр. чл. 54 от НК и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 111794.90 лв. */сто и единадесет хиляди седемстотин деветдесет и четири лева и деветдесет стотинки/*. На основание чл. 251, ал. 2 от НК съдът е постановил отнемане в полза на държавата на предмета на престъплението 20000 щатски долара и 10300 евро, равняващи се на 55897.45 лв. */петдесет и пет хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и четирдесет и пет стотинки/*.. С Решение №924/11.11.2019 г. постановено по ВНОХД №1066/2018 г. по описа на Софийски градски съд присъдата е изменена в частта за размера на наказанието, като същото е намалено от 111794.90 лв. */сто и единадесет хиляди седемстотин деветдесет и четири лева и деветдесет стотинки/* на 11179.49 лв. */единадесет хиляди сто седемдесет и девет лева и четирдесет и девет стотинки/*. И отменена в частта, с която предметът на престъплението — паричната сума от 20000 щатски долара и 10300 евро, равняващи се на 55897.45 български лева - е отнет в полза на държавата. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

Изложеното в искането за възобновяване на наказателното производство оплакване за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила е неоснователно. Неосновано е твърдението, че въззивният съд не е спазил правилата на чл.13, чл.14, чл.107 от НПК. Неоснователно защитника възразява, че е налице допуснато съществено нарушение на материалния закон, доколкото и двете съдебни инстанции приели, че сумите от 20000 щатски долара и 10300 евро са се намирали в багажа и дрехите на Дамян Д. при преминаването му през граничния контрол. Възраженията на защитника по същество представляват такива срещу обосноваността на присъдата и са недопустими в настоящото производство. И двете съдебни инстанции са индивидуализирали предмета на престъплението по категоричен начин, като твърденията на осъдения Д. за друг размер на сумите правилно са били

ценени единствено като форма на защита. Начинът на установяване наличието на инкриминираните суми е законосъобразен, а използвания от въззивната инстанция израз „установено било“, не оставя никакво съмнение относно самото установяване. Не е допуснато процесуално нарушение от въззивната инстанция при споделяне изводите на първоинстанционния съд относно показанията на свидетеля Н. Д. - брат на подсъдимия, които не са кредитирани с доверие. При извършения от инстанциите по същество анализ на доказателствата са спазени правилата на формалната логика, като изводите на съдилищата почиват на надлежно събрани доказателства, и не се обуславят от лични съждения на съда, както неоснователно твърди защитника. Въззивният съд е изложил съображения, защо не кредитира с доверие обясненията на осъдения и показанията на неговия брат.

Вътрешното му убеждение се основава на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като възраженията на защитника за обратното са напълно неоснователни. Съдът е извършил съпоставка и анализ на събраните доказателства въз основа на който анализ е извел законосъобразни изводи за релевантните факти. В процеса на формиране на вътрешното убеждение са били спазени принципите залегнали в чл.13,чл.14 и чл.107 от НПК. Доказателствата са оценени поотделно и в тяхната съвкупност, в резултат на което са били изяснени релевантните факти и е приложен правилно материалния закон.

Неоснователно е оплакването, че въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение като не е изяснил предмета на престъплението. Няма никакво основание да се твърди, че „съществувала възможност“ сред иззетите парични знаци да е имало и неистински такива. „Влагането на иззетите банкноти в оборота“ всъщност е извършено съгласно чл.110 ал.5 от НПК и не е довело до опорочаване на наказателното производство от гледна точка на невъзможността евентуално да бъде оспорен техния размер, както и да бъде направена проверка за тяхната истинност с предвидените способности и средства в НПК. Паричните суми са внесени в банкова институция, което изключва възможността всички, или част от банкнотите да са били неистински. Размерът им е установен по законосъобразен начин, с оглед на което необосновано защитникът твърди, че присъдата се основава на неустановени факти и на предположения. Законосъобразно въззивният съд е възприел

изводите на първата инстанция относно размера на паричната сума и законосъобразно е ползвал този размер при постановяване на присъдата, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, включително и при изясняване на субективната страна на престъплението.

Изложеното дава основание да се приеме, че присъдата и въззивното решение не са постановени при допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели и до нарушение на материалния закон. Въззивният съд е подложил на внимателна преценка и пълно изследване всички относими към предмета на обвинение доказателства, в която си дейност не е допуснал съществени нарушения които да са са довели до ограничаване на процесуалните права на осъдения Д. и до неправилно приложение на закона. Въззивният съд не е формирал фактическите си изводи въз основа на доказателства които не са събрани по реда на процесуалния закон и не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по чл.13. и чл.14 и чл.107 от НПК, както неоснователно се твърди в искането за възобновяване на наказателното производство, включително и при обосноваване на изводите си относно субективната страна от състава на престъплението. С оглед на това настоящия съдебен състав приема, че искането е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран така и на основание чл.424, ал.1 от НПК Софийският апелативен съд, пети състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Д. Д. Д. , с ЕГН *****, за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД №1066/2018 г. по описа на Софийски градски съд и отмяна на решение №924/11.11.2019 г. постановено по делото , с което е изменена присъда от 17.11.2017г. постановена по НОХД № 16564/2016 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____